

Jezus i problem grzechu.

Chciałbym podzielić się myślami dotyczącymi Jezusa i grzechu. Biblia mówi nam w kontekście Jezusa że: **Nie uczynił grzechu, [1 Piotra 2;22] Nie znał grzechu, [2 Kor. 5;21] Że nie było grzechu w Nim. [1 Jan 3;5]** Dlaczego Jan, Piotr i Paweł używają różnych słów w kontekście Jezusa i grzechu.? Czy ich przesłania różnią się od siebie.? Wierzę, że tak jest. Zrozumienie co mieli na myśli pomoże zrozumieć naturę grzechu. Co za tym idzie rzuci światło na temat, który od niedawna jest poruszający: **Czym jest grzech.?** Bardzo wiele nam mówi kontekst, w którym te trzy frazy zostały napisane. Zacznijmy od Piotra. Kiedy czytamy list w kontekście, odkrywamy, że Piotr skupił się na uczynkach i zewnętrznym zachowaniu. Taki jest kontekst jego listu. Począwszy od **1 Piotra 2;12**, mówi o dobrych czynach. W wersecie **13** mówi: **Poddajcie się pod każdą władzę.** W wersecie **15**, mówi o czynieniu dobrze. W wersecie **17** za to mówi: **Szanujcie wszystkich ludzi, miłujcie braci, bójcie się Boga i szanujcie króla.** W wersecie **18** czytamy: **słudzy, bądźcie poddani panom.** Następnie w wersecie **21** mówi: **„Bowiem ku temu zostaliście powołani. Gdyż i Chrystus doznał za was cierpienia i pozostawił wam wzór, byćście za nim, poszli jego śladem.”** **W. 22 :** **„On nie uczynił grzechu, ani też w jego ustach nie został znaleziony podstęp.”** Jak widać kontekst wskazuje na zewnętrzne czyny, czynienie dobra, dobre uczynki. W tym kontekście Piotr wskazuje na Jezusa, jako tego, który zostawił nam dobry przykład. Piotr mówi, że On czyli Jezus nie uczynił grzechu. Piotr podchodzi do grzechu jako złego czynu. Powiedział: **Jezus nigdy nie wykonał grzechu.** Nigdy nie wykonał grzesznego aktu. Piotr używa słowa „grzech” w odniesieniu do złych działań. Jednakże Paweł używa terminu „grzech” w innym kontekście, i nadaje mu inne znaczenie. Tutaj to mamy w kontekście. Pochodzi to z drugiego listu do Koryntian, począwszy od **5;17-21:** **„Dlatego, że jeśli ktoś jest w Chrystusie – nowym jest stworzeniem; dawne przeminęło, oto całe powstało nowe. A wszystko z Boga, który nas pojednał z samym sobą przez Jezusa Chrystusa oraz dał nam służbę owego pojednania. Jako, że to Bóg w Chrystusie był Tym, co pojednał świat ze sobą, nie licząc im ich fałszywych kroków oraz deponując sobie w nas słowo pojednania. Zatem z powodu Chrystusa jesteśmy jakby posłami Boga i przez nas wzywa. Prosimy z powodu Chrystusa – zostańcie pojednani z Bogiem, On [czyli Bóg] tego [czyli Jezusa], który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą. Pojednania jest tutaj kontekstem. Bóg nas ze sobą pojednał. Musimy zaakceptować to pojednanie. Musimy pozwolić życiu Jezusa zmienić nasze serca i umysły. Zanim przejdziemy dalej, jeśli chcesz dowiedzieć się więcej o dobrej nowinie pojednania, i co ona praktycznie oznacza dla ciebie dzisiaj, obejrzyj proszę prezentację o tytule **„Boże przebaczenie i prawdziwy problem człowieka.”** Idea pojednania z Bogiem, sugeruje, że w przeszłości Bóg i człowiek cieszyli się stanem jedności i wspólnoty. Jednak grzech przyniósł stan odłączenia. Jednakże Bóg podjął inicjatywę aby zakończyć ten stan, i ponownie uczynić możliwym dla człowieka radować się wspólnotą z Bogiem, i aby być jedno z Nim. **Zatem pojednanie to akt usunięcia oddzielenia.** W tym kontekście Paweł mówi, że **2 Kor. 5;21:** **„Bóg uczynił Jezusa grzechem, w miejsce nas, tego który nie znał grzechu.”****

Co to oznacza być uczynionym grzechem w nasze miejsce.? Paweł nie zajmuje się tutaj grzechem jako działaniem. **On mówi o stanie odseparowania od Boga.** Taki jest kontekst.

Innymi słowy, zgodnie z kontekstem, Paweł mówi: jeśli otrzymasz Jezusa do swojego serca, staniesz się nową osobą. W Chrystusie, Bóg świat ze sobą pojednał. Wybaczył wam wszystkie wasze grzechy i postawił na korzystniejszej pozycji. **Bóg postawił całą ludzką rasę w miejscu, gdzie poprzez akceptację Jego Syna, zostaną na powrót uczynieni jednością z Bogiem.** Nie będą już od niego oddzieleni. Następnie mówi w wersecie 21: **Bóg potraktował swojego Syna w sposób jaki powinien potraktować nas.** Odniósł się do Niego jako grzesznika, **poprzez odseparowanie samego siebie od swojego Syna.** Syna, który nigdy nie znał, nie doświadczył ani nie czuł tego oddzielenia. Jezus nigdy przedtem nie był w oddzieleniu od swojego Ojca. W tym kontekście, uwaga Pawła nie skupia się na grzechu jako czynach lecz jako stanie odseparowania od Boga. Na to właśnie wskazuje kontekst. Zatem gdy Paweł powiedział: **On czyli Bóg, uczynił Jezusa aby był grzechem w nasze miejsce, miał na myśli, że Jezus został postawiony w stan oddzielenia od Boga.** Fraza „nie znał grzechu” oznacza, że Jezus nigdy przedtem nie był oddzielony od Boga. Nigdy przedtem nie doświadczył tego odseparowania. Paweł używa słowa grzech, odnośnie **stanu bycia**, mianowicie stanu oddzielenia od Boga. W tym wersecie nie można rozumieć słowa grzech, jako złego uczynku. Bóg nie uczynił Jezusa cudzołóstwem, lub jakimkolwiek innym złym czynem, który można tutaj wstawić. Nie, **Bóg postawił swojego Syna w stanie separacji od Niego samego.** To właśnie oznacza, gdy biblia mówi, że On uczynił Jezusa grzechem w nasze miejsce. Widzimy że, gdy Jezus został uczyniony grzechem w nasze miejsce, na krzyżu, zawołał: **Boże mój, Boże mój czemu mnie opuściłeś!?** Trzeci zwrot znajduje się w 1 Liście Jana roz. 3. Cały kontekst listu wskazuje na prawo przyczyny i skutku. Proszę zapoznajcie się z prezentacją „**Jedyną definicją grzechu jest...**”, dla większej ilości szczegółów. W tym studium jest badany cały list Jana. Jednak tutaj jest lista wszystkich ciągów przyczynowo – skutkowych, o których wspomina Jan w swoim liście. Podane jest w formie tabeli, która posiada **rozdział i werset**, kolumnę z **przyczyną** i inną kolumnę ze **skutkiem**. Przeczytajmy tylko przyczyny i skutki.

Rozdz. werset	Przyczyna	Skutek
1;5,6	brak wspólnoty z Bogiem.	Kroczenie w ciemności.
2;3	znajomość Boga.	Zachowywanie Jego przykazań.
2;4	nieznajomość Boga	Łamanie Jego przykazań.
2;9,11	przebywanie w ciemności	Nienawiść do braci.
2;10	przebywanie w świetle	Miłość do braci.
2;19	nigdy nie byli z nas	Odeszli od nas.
2;29	narodzeni z Boga, który jest sprawiedliwy.	Czynią sprawiedliwość.
3;6	przebywają w Nim.	Nie grzeszą.

3,6	nie znają Go.	Grzeszą.
3;10	nie są od Boga.	Nie czynią sprawiedliwości.
3;14	przeszli od śmierci do życia.	Kochają braci.
3;14,15	przebywają w śmierci bez życia wiecznego.	Nienawiść do braci.
3;17	brak Bożej miłości.	Obojętność względem braci.
4;20	brak miłości do Boga	Nienawiść do braci.
5;3	zrodzenie z Boga	Przewyciężenie świata

Jak widzimy kontekst całego listu podkreśla przyczynę i skutek. Jan wskazuje na zewnętrzne zachowanie i podaje wewnętrzną przyczynę. W tym kontekście Jan mówi w rozdziale 3.4,5: „Każdy, kto powoduje grzech, powoduje też nieprawość, bo grzech jest bezprawiem. Wicie też, że został On [czyli Jezus] objawiony, aby usunąć nasze grzechy; a grzechu w nim nie ma.” Jezus przyszedł aby zabrać nasze grzechy, lub jak mówi Jan Chrzyciel: „Oto baranek Boży, który gładzi grzech świata.” [Jan 1,29] Jezus przyszedł zniszczyć grzech świata. Jednak w Nim, w Jego wnętrzu nie ma grzechu. **Przyczyna zewnętrznego grzechu nie została znaleziona w Jezusie.** W Nim nie znalazła się zasada grzechu. Cieleśny umysł, który jest umysłem kontrolowanym przez egoizm, nie znajdował się w Chrystusie. **Jego umysł zawsze był poświęcony wpływowi Bożemu.** On był poświęcony i wysłany do świata. [Jan 10;36] Dlatego Jan powiedział w.4: „**jeśli grzeszysz, to jest czyn, to czynisz bezprawie**”. To jest działanie. Potem mówi, że grzech jest bezprawiem. **Grzech jest wszystkim co nie jest w harmonii z prawem Bożym, a co za tym idzie z naturą Boga.** Pierwsza część wersetu skupia się na działaniach. Druga część dotyczy przyczyn tych działań. Pierwsza to są efekty, a druga odnosi się do ich przyczyn. Mianowicie, cielesny umysł, który jest nieprzyjacielem Boga, ponieważ nie poddaje się prawu Bożemu, bo i też nie może. [Rzym. 8,7] Cieleśny umysł, w swoim naturalnym stanie istnienia, nie jest poddany pod prawo Boże, i nigdy nie będzie podlegał pod prawo Boże. Nie jest w harmonii z prawem Bożym i naturą Boga. Znajduje się w stanie bezprawia, co oznacza, że nie jest w harmonii z Bożą naturą. Zawsze będzie działał w oderwaniu od Boga. Zaraz potem, mówi, że Jezus przyszedł zgładzić grzech, a w Nim nie było grzechu. **Lub też reguła działania grzechu nie znajdowała się w Jezusie.**

Podsumowując. Piotr mówi, że Jezus nigdy nie popełnił grzechu, jako czynu. Paweł mówi, że Jezus został postawiony w stan oddzielenia od Boga. Jezus, który nie był od Boga oddzielony. To jest odniesienie do stanu istnienia. Jan mówi, że Jezus nigdy nie posiadał wewnętrznego grzechu, w znaczeniu cielesnego umysłu, który jest powodem zewnętrznych grzechów. To jest odniesienie do wewnętrznej mocy. Zatem słowo **grzech**, użyte jest w biblii w odniesieniu do co najmniej 3 rzeczy. **1. Działania. 2. Stanu egzystencji. 3. Wewnętrznej mocy, która jest samolubnym lub cielesnym umysłem.** Dobra nowina, bracia i siostry jest taka, że ewangelia daje nam zwycięstwo nad grzechem na wszystkich frontach. **Problem grzechu jako stanu oddzielenia od Boga został rozwiązany poprzez pojednanie.** Podczas, którego stajemy się uczestnikami boskiej natury i stajemy się jednym duchem z Bogiem.

Biblia mówi nam; [1 Kor. 6;17] „**Kto zaś łączy się z Panem, jest z Nim jednym duchem [lub życiem].**” Grzech jako wewnętrzna, kontrolująca moc, znana jako cielesny umysł, został rozwiązany poprzez przyjęcie przez nas umysłu Chrystusa, który jest wolny od grzechu, kiedy

przyjmujemy Chrystusa. Ponownie biblia mówi [Filip. 2,5]: „**Pozwólcie temu umysłowi być w was, który był także w Jezusie Chrystusie.**” Grzech jako czyn, zostaje usunięty, gdy stajemy się uczestnikami bożej natury, i posiadamy duchowe serce i umysł, które chcą i kochają czynić wolę Boga. Przez to nasze zachowanie się zmienia. Jan mówi nam [Jan 1,12]: „**Tym zaś, którzy Go przyjęli, to jest Chrystusa, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego.**” Bóg dał nam moc by żyć jak synowie Boga. Bóg rozwiązał problem grzechu od wewnątrz. **Przypowieści 23,26: „Synu mój, daj mi swoje serce, a twoje oczy niechaj strzegą moich dróg!”**. Jeśli tylko Bóg będzie miał nasze serca, nasze życie będzie w harmonii z Jego wolą. Nasze zachowanie i działania się zmienią. O tych sprawach jest mowa więcej w prezentacji zatytułowanej „Wyjaśniając sprawy.”

Patrzcie na Jezusa i niech Bóg wam błogosławi.

Kwiecień 2021; **Obj. 14;4,5,12.**